

Birde Sen

– Damlalar... · 01 Ağustos 2021

Asmışım virane bir yalnızlığa kendimi,
Senin yokluğuna nispet edercesine,
Odamın seninle dolu bir köşesine.
Gider gelirim, yaşamla ölüm arası bir bedende,
Varla yok arası bir yerde.
Kâh takılırım gözlerim kapı önlerine,
Kâh misafirdir kulaklarım,
İçinde adının geçtiği bir kaç kelimeye.
Susamışsa yüreğim yangınlara nispet,
Bir fidan gibi kuruyacağını bile bile...
Bilki ben,
Bilki ben, ben değilim yine.
Aklım, yüreğim, gözlerim
Seninle seni yaşayan ne varsa bu bedende,
Terk eylemiş sanki göçmen kuşlar misali,
Bir sonbahar akşamı,
Birkaç damla gözyaşı ile.
Zamanın acımasızlığında, seni insafında bu adam,
Dilersen bir gül,
Güller açsın bahtımda.
Dilersen kopar bütün gülleri,
Fırtınalar kopsun,
Yıkılıp yerle yeksan olsun,
Ne bıraktıysan ardında.
Dilersen bir darbeye sen vur,
Geçirmişken ilmeği boğazıma.
Şimdi... iki tarafada eşit mesafede,
Bir ayrımın tam ortasındayım nasıl olsa.
Üzülme... ben zaten hiç olmamışım ki senin hayatında.
Bir süs eşyası gibi duruyordum öylece,
Sessiz sedasız, bir boşlukta anlamsızca.

Biliyorum bende üzülmemeliyim,
Kendimi kaptırmamalıyım,
Canım yanmamalı benimde senden sonra,

Kaçıp kurtulmalıyım hemen,
Ara sırada olsa düşüp daldığımda hatıralara.
Belki adının baş harfini bile çıkartmalıyım alfabeden,
Unutmalıyım bütün çiçeklerin adını,
Mevsimlerin yerlerini değiştirmeliyim belki de,
Senin, geceyle gündüzlerimi değiştirdiğin gibi.
Ne yaşadığımı bilmeliyim bundan sonra,
Ne ölümden ümidimi kesmeliyim,
Yaşanmışlıkların üzerine kalın bir çizgi çekip;
Masaldı, yaşandı ve bitti diye bir not düşmeliyim,
Bu şehrin gözlerini hatırlatan, yıldızlı bütün gecelerine.
Acemi bir cambaz gibi,
Yürüyemedim bu hayatın ipinde.
Ben düştüm her şeye inat dimdik durmak isterken,
Sen, güldün geçtin bir yabancı gibi,
Derin yaralar açtın, ellerimden tutmanı beklerken.
Hayat, böyle acımasızlığın zirvesine vurabiliyor bazen.
Adı hayat, kendisi zulüm.
Adı ölüm,
İşte o bütün dertlerin korkuyla beklediği gün.
Beklenen gelecek bir gün mutlaka,
Umulmadık bir anda davetsiz misafir gibi,
Ve perdeler kapanacak,
Oyun bitmiş, zaman dolmuş,
Ve selamlayıp hayatı,
Herkes veda eder gibi.
Sadri Alışık kadar duygusal,
Onun kadar içten, onun kadar dokunaklı,
Derin bir iç çekiş,
Bir hıçkırık kalacak belki geride.
Belki bir yağmur bulutu geçip geçecek bir süreliğine,
Belki bir ikinci vakti,
Üzerimde esen zamansız rüzgârlar fısıldayacak,
Seni nasılda bir çocuk gibi masumane sevdiğimi,
Ve... nasılda beklediğimi.
Bir adım kalacak,
Bir de hayallerim,
Bir de sen sevdiğim, birde sen...
Hep beklediğim,

Hiç gelmeyenim.

<https://youtu.be/dJhUx2BOJDw>